

Ὁ ἔχων εὐρεῖς ὤμους καὶ ἐπομένως ὁ εὐρύτερος, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται καὶ ρωμαλέος ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ψηλός, λυγρός εἰς τὸ κορμὶ καὶ ἀνοιχτοκουταλάτος καὶ ἀπὸ τὰ νύχια ἔς τὴν κορυφὴν τὸν ἔρωτα γεμᾶτος Κάρπ.

Εἶσαι ψηλὴ, εἶσαι λυγρὴ καὶ ἀνοιχτοκουταλάτη, πρέπει σου νὰ σὲ βάλουνε σὲ γυάλινο παλάτι. Κρήτ. Συνών. ἀνοιχτοκούταλος.

ἀνοιχτοκούταλος ἐπίθ. Κάρπ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτός καὶ τοῦ οὐσ. κουτάλα. Ἀνοιχτοκουταλάτος, ὁ ἰδ.

ἀνοιχτολόγος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀνοιχτόλογος Λεξ. Βλαστ. Δημητρ. — ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 83.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀνοιχτὰ καὶ τοῦ ρ. λέγω.

Ὁ ἀπεριφράστως ὁμιλῶν, εἰλικρινὴς ἔνθ' ἄν.: Ἀνοιχτόλογος εἶναι, δὲ βλέπει μακρὰ μήτε βαθρὰ, ὅμως αὐτὰ ποῦ βλέπει, τὰ φωνάζει ὅπως τὰ βλέπει ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν.

ἀνοιχτομάτης ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) ἀν-νοιχτο-μάτης Κύπρ. Ρόδ. Σύμ. Χίος ἀνοιχτομάτης Θράκ. (Σαρεκκλ.) Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀν-χτουμάτης βόρ. ἰδιώμ. ἀν-χτουμάτης Πόντ. (Οἰν.) ἀνοιχτόματος Λεξ. Δημητρ. ἀν-νοιχτό-ματος Κύπρ. ἀνοιχτόματος Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀνοιχτούματος Λυκ. (Λιβύσσ.) Θηλ. ἀνοιχτομάτισσα Κρήτ. Μακεδ. (Καστορ.) ἀν-νοιχτο-μάτισσα Κύπρ. ἀνοιχτομάταινα Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) ἀνοιχτομάτρα Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτός καὶ τοῦ οὐσ. μάτι. Ὁ τύπ. ἀνοιχτόματος καὶ ἐν Les cinq livres de la loi 420 (ἔκδ. Hesselting).

1) Ὁξυδερκὴς Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Πελοπ. (Ἄργ.) κ.ά.: Ἀνοιχτομάτικο εἶν' τὸ στραβό! (εἰρωνικῶς) ἄγν. τόπ. || Παροιμ. Τί νὰ κάνῃ ὁ στραβὸς τοῦ ἀνοιχτομάτη; (ἐπὶ τοῦ ἀνικάνου ἐκ φύσεως νὰ παράσχη ὑπηρεσίαν τινὰ) Ἄργ. 2) Ὁ μὴ εὐκόλως ἀπατώμενος, νοήμων, προσεκτικὸς κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Εἶν' ἀνοιχτομάτης αὐτὸς καὶ δὲν τὸν γελᾷς Πελοπ. (Αἴγ.) Ἀνοιχτομάτα γυναῖκα Πελοπ. (Λακων.) Μὴ μ' κάν'ς τὸν ἀν-χτουμάτ' καὶ σὶ ξέρουν Θάσ. Ἐν ἐνι ἀν-νοιχτό-ματος ὁ γιός του Κύπρ. Εἶχεν ἕναν πιδὶν κ' ἦταν παραφύσις ἔξυπνον καὶ ἀνοιχτούματον Λιβύσσ. Πολλὰ ἀνοιχτομάτ'κον παιδὶν ἐν Τραπ. || Γνωμ. Ἀνοιχτομάτ'ς πεινασμένος κ' ἀπομένει (ἀντὶ κ' ἀπομένει = δὲν μένει) Χαλδ. || Παροιμ.

Γαλίφης πῆε καὶ σκόνταψε ἔς ἀνοιχτομάτη πόρτα (ὁ δόλιος δὲν δύναται νὰ ἐξαπατήσῃ τὸν νοήμονα) Λεξ. Δημητρ. || Ἄσμ.

Ἀδρωπος κοσμογύριστος ἐν πάντ' ἀν-νοιχτο-μάτης Κύπρ. 3) Δραστήριος Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.) 4) Γυναικοθήρας, ἐρωτομανὴς Κέρκ. 5) Ὡς οὐσ., τὸ φυτὸν γναφάλιον τὸ ἄγριον (gnafalium sylvestrum), τὸ λεοντοπόδιον τοῦ Διοσκορ. (πβ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 10 (1929) 203) Κάλυμν.

ἀνοιχτοματιά ἡ, ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,162 ἀν-χτουματιά Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀν-νοιχτο-μαδκιά Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτομάτης.

Εὐφυΐα, νοημοσύνη ἔνθ' ἄν.: Θέλει ἀν-νοιχτο-μαδκιάν τοῦτ' ἡ δουλειὰ Κύπρ. Συνών. ἀνοιχτοματωσύνη, ἀνοιχτωμάδα, ἐξυπνάδα.

ἀνοιχτοματίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτομάτης.

Γίνομαι νοήμων: Ἐλα, μ' ἀνοιχτοματίσσε καὶ ὥ τὴν ὥρα

καὶ δὲν ἀφίνω νὰ μὲ ἔλῃ κάνεις (μ' = μά, ὦ = ἐγώ, ἔλῃ = γελᾷ, ἀπατᾷ).

ἀνοιχτοματικός ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀν-χτουμάτ'κους Μακεδ. (Βελβ.)

Ἐκ τοῦ ἀνοιχτοματικό οὐδ. τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτομάτης.

Ὁ ἔχων ὀφθαλμοὺς ἐκφράζοντας εὐφυΐαν.

ἀνοιχτοματωσύνη ἡ, Λεξ. Δημητρ. ἀν-νοιχτο-ματωσύνη Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτομάτης.

Ἀνοιχτοματιά, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Ἡ ἀν-νοιχτο-ματωσύνη σου ἐν ἐκμασεν τόπον Κύπρ. Ὁξυπνάα τὸ ἀν-νοιχτο-ματωσύνη πὺν τὴν μίαν, φτώχεια, κακορριζιτὰ πὺν τὴν ἄλλην αὐτόθ.

ἀνοιχτοπάτης ἐπίθ. Κέρκ. κ.ά. — Γ'Επαχτίτ. Ἰστορ. 31 ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,53 — Λεξ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀνοιχτὰ καὶ τοῦ ρ. πατῶ.

Ταχύπους ἔνθ' ἄν.: Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀνοιχτοπάτης Κέρκ. Ψηλότερος, στέρεος, ἀνοιχτοπάτης ἔρχονταν πρῶτος Γ'Επαχτίτ. ἔνθ' ἄν. || Ποίημ.

Ἄξιος ὁποῦ ναι ὁ γρίβας σου! — Ἀνεμοπόδης, γέρω.

— Ἀνοιχτοπάτης δυνατός! — Καὶ νυχτομαθημένος

ΚΚρυστάλλ. ἔνθ' ἄν. Συνών. ἀλαφοπάτης 2, ἀλαφοπόδαρος, ἀνάφτερος, ἀνεμοκνυκλοπόδης, ἀνεμοπέτακας, ἀνεμοπετάχτης, ἀνεμοπόδαρος, ἀνεμόποδας, ἀνεμοπόδης, ἀνεμοσουρειασμένος (ἰδ. *ἀνεμοσουριάζω), γοργογόνατος, λαγοπάτης.

ἀνοιχτοπάτι ἐπίρρ. Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀνοιχτὰ καὶ τοῦ ρ. πατῶ. Πβ. γοργοπάτι.

Διὰ γοργοῦ βαδίσματος, ταχέως: Κάμε το νὰ πάῃ ἀνοιχτοπάτι.

ἀνοιχτοπατοῦσα ἐπίθ. θηλ. Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτοπάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα, περὶ ἧς ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 37 (1925) 193.

Ἡ ταχέως βαδίζουσα, ταχύπους: Ἀνοιχτοπατοῦσα γυναῖκα.

ἀνοιχτοπέλαγο τό, ΚΠαλαμ. Βωμ. 150 — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτός καὶ τοῦ οὐσ. πέλαγο.

Τὸ ἀνοιχτὸν πέλαγος, ἡ ἀνοιχτὴ θάλασσα ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

... Κ' ἐμπρός, θρασὰ ταξίδια

ἔς τ' ἄγρια τ' ἀνοιχτοπέλαγα καὶ ἔς τὰ βαθρὰ κανάλια

ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν.

ἀνοιχτοπέλαγος ἐπίθ. Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀνοιχτοπέλαγο.

Ὁ εἰς τὸ ἀνοιχτὸν πέλαγος πλέων, πελάγιος: Ἀνοιχτοπέλαγο παραδερνε τὸ καράβι.

ἀνοιχτοπορτοῦσα ἐπίθ. θηλ. Κωνπλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτός, τοῦ οὐσ. πόρτα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα, περὶ ἧς ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 37 (1925) 193.

Ἐπίθετον τῆς Παναγίας.

ἀνοιχτοπράσινος ἐπίθ. ΙΔραγούμ. Σταμάτ. 84 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἀνοιχτός καὶ πράσινος.

